

syge, thi paa den Grund, hvor Rigensgades Sygehus ligger, kan der neppe foretages yderligere Udvidelse, og at opføre et helt nyt Hospital paa en anden Grund vilde koste flere Millioner Kroner. Her er man i det heldige Tilfælde, at der ikke kræves noget direkte Tilskud fra Statskassen til Opførelse af dette Hospital, idet der gennem Tiderne er opsparet en Fond, der nu udgør 661,900 Kr., hvorefter man nu til Bygningen vil benytte 450,000 Kr. og til Inventar og Montering 50,000 Kr. Det forekommer mig at være den billigste Maade, hvorpaa man kan faa en heldig Løsning af dette Spørgsmaal. Jeg har, for at jeg ikke skulde komme uforberedt til dette Ting med Forslaget, ladet foretage en meget nøje Undersøgelse af kyndige Mænd, og den Indstilling, jeg saa fik, har jeg igen ladet gøre til Genstand for baade Arkitekters og Lægers nærmere Eftersyn. Jeg har den Overbevisning, at Hospitallet kan opføres og monteres for den $\frac{1}{2}$ Million, der er begæret, men det er en Selvfølge, at det eventuelle Udvalg skal faa alle de Oplysninger, det maatte ønske, ogsaa i Henseende til Spørgsmaalet om Bekostningen, for at man kan være tryk for, at der her ikke vil blive Tale om Overskridelser. Jeg ved vel, at Folketingsmændene have en Skræk i Blodet for Overskridelser; man henviser i saa Henseende til de store Overskridelser, der have fundet Sted med Hensyn til Opførelsen af Rigshospitalet. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at en Del af de Penge, der ekstraordinært ere medgaaede til Righospitalet, ere medgaaede, fordi man har taget andre Opgaver op ved Siden af de oprindelig paatænkte. Med Hensyn til Administrationsudgifterne har det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen) ment, at man kunde spare en Del ved at lade Hærens og Flaadens syge behandle paa eet Hospital. Jeg tror, man overdriver Frygten for de forøgede Administrationsudgifter ved det her foreslaaede Hospital. Lægerne koste jo ikke mere, end de gøre i Forvejen; Lægerne ved Marinen ville blive kommanderede til at gøre Tjeneste som Læger paa dette Sygehus, og jeg ser i Virkeligheden ikke, at der vil blive forøgede Udgifter ved Administrationen ud

over, hvad man har tænkt sig, nemlig Ansættelse af en Intendant med et Par Damer, der skulle foretage de nødvendige Skrivelser, medens den egentlige Administration af dette Sygehus væsentlig vil foregaa i selve Marineministeriet. Jeg tror altsaa ikke, at ærede Medlemmer skulle være bekymrede for de forøgede Udgifter til Administrationen. Der vil ikke medgaa store Summer dertil.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), der i øvrigt varmt anbefalede Sagen, begyndte med den højtidelige Indledning, at her var en ny Militærøverraskelse. Ja, selvfølgelig er ethvert nyt Forslag en Overraskelse, men hvad enten man havde faaet de nye Forsvarslove eller ej, er det min Opfattelse, at dette Forslag vil være lige strengt paakrævet; i hvert Fald vilde man ikke kunne undgaa at tage det Spørgsmaal op, hvorledes man i København paa den forsvareligste Maade kan behandle Hærens og Flaadens syge og deres Familier. Sygedagenes Tal paa det militære Sygehus har været i stadig Stigen. I Aaret 1907—08 var Sygedagenes Antal 74,165, i 1908—09 75,964, i 1909—10 93,244, og 1910—11 har Sygedagenes Antal været 103,371. Forholdet er det, at i selve Rigensgades Sygehusbygning er der 321 Senge, hvoraf 18 for Officerer, og i Telte ude i Gaarden er der 72 Senge; der er altsaa i alt 393 Senge. Den største Belægning har i Aaret 1908—09 været 399, men i 1909—10 var Tallet steget til 510 og i 1910—11 til 508, det vil altsaa sige, at der er en saadan Sammenrykning af Senge, at man er kommen langt ud over det Antal Senge, Sygehuset er baseret paa, samtidig med at man har maattet anvende Døckerske Telte til Indlæggelse i de senere Aar af 72 Patienter hvert Aar. Dette Forhold kan jo ikke vedvare; som Forsvarsminister kan jeg ikke roligt se paa, at Forholdene ere saaledes, thi hvor uenige vi end kunne være om de militære Foranstaltninger og Udgifter, eet plejer man dog fra alle Sider at være enig om, nemlig, at det Mandskab, der er tyunget til at attjene sin Værnepligt, skal have en god og forsvarlig Behandling, og det gælder ikke alene de sunde, men selvfølgelig ogsaa de syge. At indlægge